

ДОСЛІДЖЕННЯ БЕЗПЕКИ НА АВТОМОБІЛЬНОМУ ТРАНСПОРТІ SAFETY STUDY ON CAR TRANSPORT

Науковий керівник – доц. каф. «Металорізальних верстатів, метрології та сертифікації»,

канд. техн. наук Мироненко С.В.

Виконав – Бубліченко П.Ю.

Scientific supervisor at the department «Metal-cutting machine tools, metrology and certification», associate professor, PhD in Engineering sciences Mironenko S.V.

Completed by – Bublichenko P.Y.

Анотація. Розглянуто проблеми та перспективи розвитку безпеки автомобільного транспорту в транспортній галузі України з точки зору правового аспекту. Проаналізовано проблеми безпеки автотранспорту, які разом з культурою поведінки учасників дорожнього руху як однією із соціальних умов мінімізують виникнення ДТП на дорозі та стають предметом глибокого науково-методичного аналізу.

Ключові слова: автотранспорт, безпека, транспортна галузь, «Транспортна стратегія України».

Abstract. The article deals with the problems and prospects of development of road transport safety in the transport sector in Ukraine in terms of the legal aspect. The problems of vehicles safety, which jointly with the culture of road users behavior as one of the social conditions minimize the occurrence of accidents on the road and are the subject of deep scientific and methodological analysis.

Key words: transport, safety, transport, «Transport strategy of Ukraine».

З ознакою того, що безпека автомобільного транспорту - комплексна характеристика автотранспорту, що визначає його здатність здійснювати перевезення пасажирів і вантажів без загрози для життя і здоров'я людей з дотриманням збереження вантажів, автотранспортних засобів і навколишнього середовища, слід відзначити, що рівень безпеки та показники аварійності на автомобільному транспорті в Україні значно гірші в порівнянні з країнами ЄС.

У зв'язку з цим, забезпечення безпеки автотранспорту та дорожнього руху в Україні розглядається як загальнонаціональний пріоритет, спрямований на зниження темпів

зростання аварійності порівняно з темпами збільшення автомобільного парку, зменшення тяжкості дорожньо-транспортних пригод (ДТП) та кількості загиблих на дорогах.

Щодо автотранспорту, пріоритетами розвитку автотранспорту є підвищення безпеки дорожнього руху та енергоефективності шляхом затвердження та виконання Державної цільової програми підвищення рівня безпеки дорожнього руху; посилення вимог до автомобільних перевізників та контролю за дотриманням ними вимог законодавства щодо безпеки перевезень; удосконалення системи технічного регулювання допуску автотранспортних засобів до участі в дорожньому русі, періодичного технічного контролю та технічного обслуговування і ремонту автотранспортних засобів; утворення випробувального центру визначення відповідності автотранспортних засобів, двигунів і систем нейтралізації відпрацьованих газів вимогам державних і міжнародних стандартів; запровадження міжнародних екологічних норм «ЄВРО-3» - «ЄВРО-6» для автотранспортних засобів і моторних палив.

Крім цього, забезпечення ефективності діяльності автотранспорту повинно проводитися шляхом затвердження та виконання Державної цільової економічної програми розвитку автотранспорту; удосконалення технології автомобільних перевезень, збільшення частки комбінованих перевезень, розробки оптимальних технологічних схем для транспортних вузлів; оновлення рухомого складу шляхом придбання автотранспортних засобів вітчизняного виробництва та оптимізація його структури згідно із строком експлуатації, призначенням, пасажиромісткістю, пристосованістю для перевезення осіб з обмеженими фізичними можливостями.

При забезпеченні ефективності діяльності автотранспорту зазначено підвищення рівня безпеки дорожнього руху шляхом здійснення заходів щодо забезпечення безпеки дорожнього руху на особливо небезпечних ділянках автомобільних доріг; упровадження ефективних технічних засобів організації дорожнього руху на автомобільних дорогах (автоматизованих систем керування дорожнім рухом, протизасліплювальних екранів, розмітки з поліпшеними світлоповертальними властивостями тощо); поліпшення інформаційного забезпечення учасників дорожнього руху; оптимального поєднання централізованого управління мережею автомобільних доріг державного значення та управління автомобільними дорогами місцевого значення на регіональному рівні; створення системи управління автомобільними дорогами на основі геоінформаційних технологій; удосконалення системи контролю за якістю робіт з будівництва, ремонту та утримання автомобільних доріг шляхом утворення Державної дорожньої інспекції.

Щодо проблем розвитку безпеки автотранспорту в транспортній галузі та регулювання відносин у сфері безпеки дорожнього руху України, дійсно, починати треба з удосконалення вітчизняного законодавства. Незважаючи на те, що останніми роками спостерігається помітна активізація нормотворчої діяльності в цій сфері, негативний вплив на стан безпеки автотранспорту та безпеки дорожнього руху в країні відсутність планувально-стратегічних заходів з подолання ДТП. Переважна більшість прогнозів, закладених у зміст програмних та інших нормативно-правових документів з зазначених питань безпеки, мають безальтернативний характер.

На мою думку, реалізація запланованого дасть змогу модернізувати транспортну систему та підвищити ефективність її функціонування; задовольнити потребу національної економіки і населення у перевезеннях та підвищити якість і доступність автотранспортних послуг; забезпечити своєчасність доставки вантажів; удосконалити систему управління автотранспортом; збільшити пропускну спроможність транспортної мережі; прискорити темпи інтеграції вітчизняної транспортної системи до європейської та світової транспортних систем, максимально використати транзитний потенціал держави; підвищити рівень безпеки на автотранспорті.

Викладене вище зайвий раз переконує нас у важливості безпеки автотранспорту та сфери безпеки дорожнього руху як інтегральної складової національної безпеки України. Запобігти ДТП в країні можна, але складовими розв'язання цієї проблеми є: створення системи державних стандартів у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху з урахуванням міжнародних вимог і угод; поліпшення координації діяльності органів виконавчої влади в цій сфері; здійснення заходів адміністративної і кримінальної відповідальності за порушення ПДР у відповідності до суспільної небезпеки цих порушень; удосконалення контрольно-наглядової діяльності у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху; удосконалення технічного регулювання на автомобільному і міському громадському транспорті для забезпечення конструктивної та експлуатаційної безпеки транспортних засобів; розвиток і поліпшення стану вулично-шляхової мережі, удосконалення засобів організації дорожнього руху; прищеплення дітям дошкільного та шкільного віку стійких навичок правильної поведінки як учасників дорожнього руху; підвищення рівня вимог до організацій, що навчають майбутніх водіїв керувати автомобілем; розвиток систем своєчасного виявлення ДТП і надання першої медичної допомоги потерпілим; технічне вдосконалення залізничних переїздів; розвиток і вдосконалення механізмів страхування для гарантованого відшкодування збитків від ДТП;

здійснення комплексу наукових заходів, спрямованих на оптимізацію досліджень найактуальніших проблем безпеки дорожнього руху в Україні тощо, але це є перспективним напрямом подальших наукових досліджень.

Література

1. Мироненко С. В. Визначення чинників, які впливають на надійність функціонування міського пасажирського транспорту / С. В. Мироненко, А. П. Дорошенко // Міжнародна науково-практична конференція: зб. наук. пр. / ОНПУ ; – Одеса, 2017. – С. 110–115.
2. Мироненко С. В. Дослідження транспортної структури міста Одеси / С. В. Мироненко, А. С. Венгер // Автомобильный транспорт : сб. науч. тр. / М-во образования и науки Украины, ХНАДУ ; – Харьков, 2018. – Вып. 41. – С. 105–109
3. Указ Президента України «Про Положення про Державну інспекцію України з безпеки на наземному транспорті, із змінами, внесеними згідно з Указом Президента N 506/2013 від 11.09.2013.
4. Постанова Кабінету Міністрів України від 30. жовтня 2008 р № 1384-р «Про схвалення Концепції Державної цільової програми підвищення рівня безпеки дорожнього руху на 2009-2012 роки». — Київ: Рада, 2008.
5. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 жовтня 2010 року № 2174 р. «Про схвалення Транспортної стратегії України на період до 2020 року».
6. Положення про Міністерство інфраструктури України: Затверджено Указом Президента України від 12 травня 2011 р. № 581/2011.
7. Бесчастний В. М. Державна політика транспортної безпеки України: актуальні питання реалізації / В. М. Бесчастний, А. О. Собакарь // Віче. — 2010. — № 4. — С. 2-5.
8. Скороходов Д. А. Проблемы безопасности транспорта / Д. А. Скороходов, А. Л. Стариченков // Транспортная безопасность и технологии. 2005, №2(3), — с. 24-27.
9. И. Е. Сургачев. «Транспортная безопасность» / И. Е. Сургачев. — Воронеж. 2007. — 270с.